

Élő Víz

Ha te kérénd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. november 13.
Évközi 33. vasárnap

Újjászületés

Az egyházi év hamarosan véget ér, és adventtel elkezdődik az új. A mai vasárnap evangéliuma a végső időket vetíti elénk, amely valamikor a jövőben fog bekövetkezni. A jelképek, amelyekről Jézus beszél, azt sugallják, hogy a világ véget fog érni, de el fog kezdődni egy új világ, s e megújulás az isteni tevékenységnek köszönhető. A megújulás az egész teremtett világot és az emberiséget is érinti.

Egyes keresztények nagyon szeretnek rettegni és félni. Önkínzó élvezettel olvassák újra és újra Jézus jövendöléseit a világ végétől, az emberi gonoszság elszabadulásáról és a természeti csapásokról. Mintha csak örömet lelnék a félelemben és borzongásban, közben pedig magukban ismételtetik: „Igen, ez a világ megérett a pusztulásra! Bárcsak Isten haragja minél előbb elpusztítaná a világot!” Lehet, hogy valakinek a lelki világában nagy sötétség uralkodik és lehet, hogy gondolatai állandóan a káosz és a pusztítás körül járnak, de ne várja senki azt, hogy Isten az ő legsötétebb vágyait fogja megvalósítani a végső időkben!

A végső időkről szóló látomását

Szent János apostol így fogalmazza meg a Jelenések könyvében: „Akkor új eget és új földet láttam. Az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger is megszűnt. Akkor láttam, hogy a szent város, az új Jeruzsálem leszáll a mennyből, Istentől” (Jel 21,1-2). Miként az idők kezdetén a teremtés és az idők teljességében a megváltás, ugyanúgy az idők végén az újjászületés, a megújulás is Isten műve. A megújulást hozó Isten bevezet a feltámadás által az új világba, ahol örökké együtt élhetek vele. Ostobaság volna félelemmel várni, rettegéssel készülni erre a napra, amikor örömmel is várhatom, hiszen ez lesz újjászületésem kezdete.

Növekedés a hitben

Urunk, Jézus Krisztus! A hitben való hűséges kitartás és a hitben való növekedés az üdvösség feltétele.

Segítsd tanítványaidat, hogy senki és semmi, se a fizikai erőszak vagy a lelki kényszer ne tántorítsa el őket hitüktől és hitük megvallásától, sem vallásuk gyakorlásától. Segíts minket abban, hogy egyre jobban törekedjünk akaratom megismerésére és teljesítésére! Segíts bennünket a szeretet gyakorlásában mindenki felé! Segíts minket szentté válni! Tudjuk, hogy akinek felszínes és nem a veled való személyes kapcsolatból forrászik hite, bizony könnyen meginoghat. Segíts minket kegyelmeddel, hogy hűséges és tanúságtévő követőid legyünk!

A végső idők

Évekkel ezelőtt egy újságban olvastam egy Jézus életét bemutató színdarabról.

A darab hagyományos módon mutatta be Jézus alakját, születésétől egészen a haláláig. A végén keresztre feszítették a Golgotán, majd halála után testét levették a keresztről és egy hegyoldal barlangjában eltemették. A színpad elnéptelenedett, a zene elhalt, a világítás is a minimálisra csökkent. A nézőközönség feszült csendben várta, hogy a feltámadt Jézus megjelenik a dicsőség fényében, de nem ez történt. Egyszer csak a hegyoldal és a színpad mögül hétköznapi ruhába öltözve léptek elő a színészek, gyerekek, felnőtt férfiak és nők, idősebbek, de nem felsorakoztak a színpadon, hogy meghajoljanak, hanem a nézőközönség közé indultak, leültek az üres székekre vagy a sorok közti lépcsőkre. Ezzel fejeződött be az előadás.

Megjegyeztem ezt a jelképet. Jézus feltámad az egész emberiségben. Bennünk, emberekben él tovább a világ végéig. Mennybemenetele után is köztünk van Jézus. Jelen van a szentségekben, különösen is az Oltáriszentségben, jelen van tanításában, jelen van Szentlelke által, jelen van a közösségben, az Egyházban, jelen van bennünk.

Amikor a „végső időkre” gondolunk, akkor ne úgy képzeljük el azt, hogy majd Isten mindent elpusztít, mindent megsemmisít, amit teremtett, hanem egészen egyszerű módon megújít mindent. Mi pedig „felállunk az egyik asztaltól és leülünk egy másikhoz.”

Évközi 33. vas.

Mal 3,19-20a
2Tessz 3,7-12
Lk 21,5-19

Hétfő

Jel 1,1-4; 2,1-5a
Lk 18,35-43

Kedd

Jel 3,1-6.14-22
Lk 19,1-10

Szerda

Jel 4,1-11
Lk 19,11-28

Csütörtök

Jel 5,1-10
Lk 19,41-44

Péntek

Jel 10,8-11
Lk 19,45-48

Szombat,
Árpád-házi
Szent Erzsébet

1Jn 3,14-18
Lk 6,27-38

Krisztus király

2Sám 5,1-3
Kol 1,12-20
Lk 23,35-43